

Çanakkale

Koştı binlerce yiğit,
Bölük bölük cepheye,
Gözlerini kırpmadan,
Kucak açtılar şahadete...
Düşman postalına,
Geçiş yok dediler memlekette ...

Çanakkale Çanakkale
Ey şehitler şehri!
Şehitler, kanlarıyla boyadı seni,
Boydan boya al renge...
Binlerce yiğit yatar,
Senin bağrında anadoludan
Muştan, Erzurumdan, Urfadan,
Rizeden, Edirnedan , Yozgattan,
Afyondan, İzmirden, Ispartadan,
Anayurdun her karış toprağından,
En ücra köşesinden,
En ıssız köyünden...
Mutluluğı tatmadan,
Huzur bulmadan,
Yüzlerinde tüy bile bitmeden,
Bir dağ heybetiyle,
Gülerek gittiler, gül bahçesine...

Çanakkale Çanakkale
Ey kutlu şehir!
Kanınla suladığın toprakta,
Şehitleri taşımak için cennete,
Her daim üzerinde dolaşır,
Azmine hayran melekler...
Sıra sıra kefensiz yatar bağrında,
İsimsiz kahramanlar,
Vatan uğruna, bayrak aşkına,
Yedi düvele karşı,
Destan yazanlar...

Çanakkale Çanakkale
Ey diriliş şehri!
Güneş bile korkar doğarken,
Senin büyüklüğünden,
Senin yamaçlarında,
Bir başka eser rüzgar,
Ağlar gibi yağar,
İnceden inceye yağmurlar,
Duaya durmuş gibi açar,
Bağrında çiçekler,
Ve solar ansızın eteklerinde...

Yakup CANBOLAT

18.03 2008